

Hans Lindström

Medlem 5 av Svenska Handikappidrottens Hall of Fame

Motivering

Hans Lindström har under många decennier uträttat ett mycket betydelsefullt arbete för utvecklingen av handikappidrotten nationellt, men framförallt internationellt. Hans har mer än någon annan svensk medverkat till att den internationella handikappidrotten utvecklats från att ha varit idrott relaterad till typ av funktionshinder, till att i dag vara en del av den internationella idrottsrörelsen.

Hans är en av grundarna av den första internationella idrottskommittén i handikappidrott, International Swimming Trainers Association for the Paralysed, 1970.

Som Technical Officer i International Sports Organization for the Disabled (ISOD) i mitten av 70-talet tog han initiativ till och ledde arbetet med att skapa den första internationella regelboken för amputerade, synskadade och "les autres" (övriga rörelsehindrade).

I början av 80-talet medverkade han till bildandet av International Coordinating Committee WorldSports Organizations for Disabled (ICC) och blev ICC:s första generalsekreterare. ICC omfattade de fyra internationella förbund som då berördes av Paralympiska spelen.

1984 tog Hans ett av sina viktigaste initiativ i utvecklingen av den internationella handikappidrotten. Han utformade ett förslag och program till ett seminarium som kom att äga rum i Arnhem 1987 (Arnhem-seminariet). Seminariet blev ett första steg i en process som ledde till bildandet av International Paralympic Committee (IPC). Då IPC bildades 1989 valdes Hans till första Technical Officer.

1997 valdes Hans till President i European Paralympic Committee (EUROPC), en roll som han innehade fram till 2000.

Hans Lindström in a "box"

"Det var 1974 i Stoke Mandeville när jag en mörk natt tog mig ut på gräset mitt på friidrottsarenan och svor en ed att jag skulle arbeta för att göra idrott för handikappade idrottare lika värdig som jag upplevt den som ohandikappad elitsimmane i Neptun och landslaget." Hans dedicerade från detta ögonblick sitt liv till att uppfylla det högtidliga löftet.

Biografi

Hans Lindström är född 1937. Han var redan på femtioalet elitsimmane i simklubben Neptun och landslaget samt flerfaldig svensk mästare. En trafikolycka 1960 ledde till en underbensamputation och han engagerade sig av en händelse i simning för funktionshindrade, både som aktiv och "administratör".

Hans var ordförande i Simkommittén inom Svensk handikappidrott 1965-1972. Redan vid denna tid engagerades han som ledare och tränare för de svenska simtrupperna (landslagen) vid internationella tävlingar, bland annat i Stoke Mandeville Games och Paralympics.

Det var inledningen till hans internationella arbete, vid denna tid inom simningen. 1970 var han en av grundarna av den första internationella idrottskommittén i handikappidrott, International Swimming Trainers Association for the Paralysed. Där han är ledamot av styrelsen till 1977.

Han fortsatte att vara aktiv simmare på landslagsnivå och 1976 vid Paralympiska Spelen i Toronto (The "Torontolympiad") tog han silver och brons individuellt och guld i lagkappsimning.

1973 - 1979 var han ledamot i Svenska Handikappidrottsförbundets (SHIF) styrelse.

1979 - 1998 var han anställd som generalsekreterare vid SHIF. Och sedan ansvarig för internationellt samarbete vid SHIF fram till 2001.

1977 valdes han till Teknisk Officer i International Sports Organization for the Disabled (ISOD). I denna position tog han initiativ till och ledde arbetet med att skapa den första internationella regelboken för amputerade, synskadade och "les autres" (övriga rörelsehindrade).

1982 medverkade han till bildandet av International Co-ordinating Committee World Sports Organizations for Disabled (ICC) och blev ICCs första generalsekreterare. De fyra internationella förbund som då berördes av Paralympiska Spelen ingick i ICC.

1983 tog Hans ett av de viktigaste steget i sitt arbete i utformandet av en internationell handikappidrott baserad på idrott och inte på olika funktionshinder. Han utgav "The Concept of Integrated Classification", ISOD Circular. Ett första inlägg för att förändra principerna för internationell klassindelning till att bli funktionell i stället för diagnosgrupps-baserad.

Samma år väckte han frågan om att inkludera grenar för handikappade på det olympiska programmet i samband med att en delegation från ICC fick ett möte med IOCs President, J.A. Samaranch. Det resulterade i att uppvisningsgrenar anordnades vid Vinter-OS i Sarajevo 1984 i storslalom för benamputerade herrar och i två rullstolsgrenar i Los Angeles samma år.

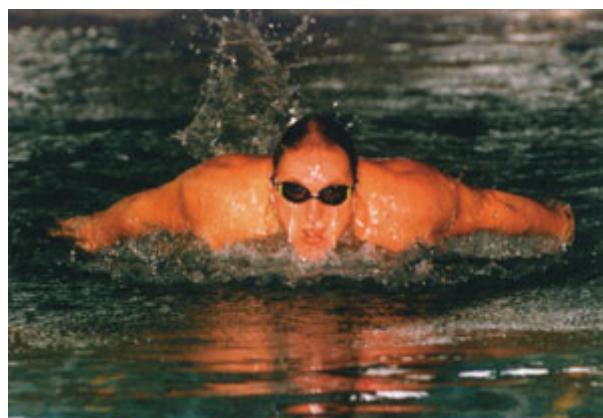
Rullstolsgrenarna 800m för damer och 1500m för herrar har därefter regelbundet anordnats både vid Sommar-OS och Internationella Friidrottsförbundets VM.

1984 tog Hans ett av sina viktigaste initiativ i den internationella utvecklingen för handikappidrotten. Han utformade då ett förslag och program till ett seminarium som kom att äga rum i Arnhem 1987 (Arnhem-seminariet). Seminariet ledde till att man tillsatte en grupp för att utarbeta en konstitution till det som senare blev International Paralympic Committee (IPC).

1989 bildades IPC och Hans valdes till IPC:s första Technical officer. Han var IPC Technical officer fram till 1997 då han valdes till President i European Paralympic Committee (EUROPC) en roll som han innehade fram till 2000.

1998 - 2000 var han också President i European Sports Federation for Persons with mental handicap (INAS Europe).

2000 - 2002 Member of Sports Steering Committee, EU European Commission. Där han var projektledare för två olika EU-projekt i anti-doping arbetet, "Doping Disables" och "Congress for Harmonization of Doping Policies in European Sport for athletes with disabilities".

Hans Lindström (Bild från boken Paralympics Where Heroes Come)

Paralympics Seul 1988, Silver på 4 x 100m medley

Hans Lindström by Joan Scruton

Hans Linström by Joan Scruton, MBE,
former Secretary General ISMGF and ISOD
in Mars year 2000

Hans Lindstrom's long involvement in sport for those with disabilities has been guided by two noble causes. The first cause was to make sporting activities available to all people with disabilities. To accomplish this goal, a person must have a vision, the knowledge and skills to make this vision a reality, and the strength to overcome obstacles. Hans' work in the field has embodied each of these leadership qualities. The second cause was to have people in general recognize that athletes with disabilities have the same rights as their non-disabled peers in the world of sport. Given the attention that professional, Olympic, and college sports receive in today's society, achieving this second cause would seem a daunting task; but for people like Hans, such a task did not seem to be impossible. Fortunately, impossible has never been a part of Hans' vocabulary.

It might be said that the groundwork for the Paralympic Games was laid by many people, working in each of their respective countries to organize sports for people with disabilities. This is true. But in the Olympic year, 1976, Hans, as a member of the Swedish Sports Organization for the Disabled, helped organize a Winter Games for athletes who were amputees or blind under the aegis of the International Sports Organization for the Disabled (ISOD). These Games, then, became the first Winter Paralympic Games. This achievement marked the start of Hans' long involvement in international sports for people with disabilities.

I first met Hans when I was Secretary General of the ISOD 25 years ago. At that time, he attended the General Assemblies of the ISOD as a Swedish delegate. Shortly thereafter, in 1979, he was elected Technical Officer of this organization. His tenure in this position was no small feat. He came on board when the ISOD was experiencing difficult times. There was a rising tide of individual disability groups who wanted to break away from the ISOD and form their own autonomous international sports organizations.

The task at hand for the ISOD was to move away from the politics of the sport and focus on the games themselves. Hans was invaluable in doing this by getting the ISOD to work with the International Stoke Mandeville Games Federation (ISMGF) to prepare for the Winter and Summer Paralympic Games in 1980.

It was obvious that a formula for future international competitions was needed to ensure the Paralympic Games would grow and be a viable goal for athletes with disabilities the world over. Hans was instrumental in helping to develop this formula, and a proposal was eventually put forth that resulted in the founding of the International Coordinating Committee (ICC) of the ISOD in 1981. Hans and I worked many years together on this new committee.

It was a tremendous achievement when the ICC was accepted by the International Olympic Committee into the Olympic Family. But this was not sufficient for Hans. He wanted athletes with disabilities to be accepted into international sport events of the non-disabled. With his persistence and the push of other leaders in the field, the IOC sanctioned the first Exhibition events for athletes with disabilities in the Winter Olympic Games in Sarajevo and in the Summer Olympic Games in Los Angeles, 1984. This became the pattern for all future Paralympic Games.

Hans continued to play an active role in the ICC. He eventually left his position with the ISOD to become the Technical Officer for the International Paralympic Committee (IPC), then later was elected President of the European Paralympic Committee. Throughout each one of his many endeavors, Hans brought and continues to bring vast experience, a wealth of knowledge, and boundless energy to bring people together for the common goal of forging a stronger and more stable international forum for advancing the cause of athletes with disabilities.

Miss Joan Scruton died on November 1, 2007
Publication: Palaestra Date: Mar 22, 2000